

det hele til Grund, have ført til, at Retsafgiften ved Tvangsauktioner er fastsat i Forhold til Auktionskøbesummen. — Ikke heller ved Tvangsauktion bør Rekvirenten erlægge Retsafgiften, men denne bør forlods tages af Købesummen, for saa vidt det ikke ved Konditionerne er paalagt Køberen særskilt at udrede samme. I Forhold til, hvad der i Henhold til Sportelreglementet § 99 ff. nu erlægges for Auktioner, er den her fastsatte Afgift overordentlig moderat.

Kapitel V.

Afgifterne for Udpantning samt Indsættelses- og Udsættelsesforretninger.

§ 29.

Denne Paragraf er ganske overensstemmende med det tidligere Forslags § 34, om hvilken der i den tidligere Kommissions Betænkning udtales følgende:

De i den foregaaende Afdeling givne Afgiftsregler for Eksekution har Kommissionen for at bevirke den størst mulige Simplifikation, og fordi de Betragtninger, der have været ledende ved Fastsættelsen af Afgifterne for Eksekutionen, i alt Fald for en væsentlig Del ogsaa finde Anvendelse paa Udpantninger, ment i det hele at burde overføre paa Udpantning, dog at Afgifterne, naar det Beløb, for hvilket der udpantes, ikke overstiger 100 Kr., nedsættes til det halve, hvilken sidste Bestemmelse er motiveret ved Reglen i Lov om Udpantning m. m. af 29de Marts 1873 § 14, 1ste Stykke i Slutningen. Den saaledes foreslaaede Regel vil føre til, at der ikke vil falde nogen Afgift, naar Forretningen er forgæves, (se § 22, 1ste Stykke, 2det Punktum); men det Tab, som herved vil forvoldes Sognefogden i de Tilfælde, hvor Udpantningen foretages af ham, og Afgiften følgerig skal tilfalde ham, vil formentlig opvejes ved, at Afgiften er sat ikke lidt højere end efter Loven af 29de Marts 1873 § 14. — Desuden vil Reglen medføre, at der (i Henhold til § 22, 2det Stykke) kan fordres Sikkerhedsstillelse af Rekvirenten, medens Rekvirenten ifølge den gældende Bestemmelse i Lov af 29de Marts 1873 § 7, 1ste Punktum, nu ikke er pligtig at forudbetale Gebyrerne. De Ulemper, som kunne tænkes mulig at opstaa heraf, naar Forretningen foretages af Sognefogden, har Kommissionen ikke troet at burde tillægge

videre Vægt, da det næppe kan befrygtes, at Sognefogden vil misbruge sin Berettigelse til at fordre Sikkerhedsstillelse. Reglen i Paragrafens 2det Stykke, er begrundet i, at Realisationen af det udpantede, for saa vidt den sker ved Fogden, efter Udkast til Lov om den borgerlige Retspleje (§ 452) skal foregaa i Overensstemmelse med Reglerne om Tvangsauktion.

§ 30.

Der fastsættes her en bestemt Afgift (8 Kr.) for Indsættelses- og Udsættelsesforretninger, medens det tidligere Forslags § 35 henviste til Anvendelse af de for Eksekution givne Afgiftsregler, hvilket dog ifølge Betænkningen altid vilde føre til en Afgift af 10 Kr. Denne Ændring er særlig foretaget under Hensyn til, at Reglen, som den var formet i det tidligere Forslag, indeholdt en Forudsætning om, at man i Forbindelse med Indsættelses- eller Udsættelsesforretningen uden andet Grundlag kunde gøre Udlæg for Afgiften, en Begunstigelse, som det formentlig vilde være betænkeligt at indrømme disse paa et ganske løst Grundlag foretagne Forretninger, der, som de mange efterfølgende Erstatningsdomme vise, allerede nu ofte foretages uden tilstrækkelig Hjemmel.

Kapitel VI.

Afgifterne for de foreløbige Retsmidler.

De herunder optagne Regler svare ganske til Reglerne i det tidligere Forslags 2det Afsnit 3die Kapitel, kun at der med Hensyn til Ansættelsen af Afgiften er foretaget lignende Ændringer som ved Eksekution. Reglerne tiltrænge i øvrigt ikke nærmere Forklaring.

Kapitel VII.

Afgifterne for de til Skiftevæsnets henhørende Forretninger.

Den eneste reelle Ændring, der er foretaget i dette Kapitel, er den, at der, i Konsekvens af lignende Ændringer i det foregaaende, i Slutningen af § 39 b i Stedet for „Forhandlingsafgift“ er sat: „²/₅ af den almindelige Retsafgift“.